

حراست محترم دانشگاه پیام نور استان آذربایجان شرقی

اینجانب رسول کریمی دوست شکایتی در رابطه با وضعیت اخلاقی و علمی یکی از اعضای هیئت علمی شما جناب آقای عزیز حنیفی دارم و خواهان بررسی شما از وضعیت نامبرده در جهت حراست از حقوق دانشجویان و نیز اینجانب که از نامبرده شاکی هستم، دارم.

ابتدا در مورد وضعیت علمی نامبرده و نحوه آشنایی بنده با ایشان:

نامبرده و بنده در طول دوره کارشناسی اکثر دروس رو باهم گذرانیدیم، البته ایشان ورودی سال قبل بودند ولی بعلمت اینکه دانشجوی بسیار ضعیفی از نظر علمی بودن و ظاهراً یک ترم هم مرخصی گرفته بودند اکثر درسهایشان با ما بود و بنده بعنوان بهترین برنامه نویس در بین ۱۸۰ نفر وردیمان در دانشگاه معروف بودم و بهمین خاطر نامبرده با من آشنا شدند و اکثر پروژه هایشان را می آمدند و درخواست میکردند که بنده بنویسم و بنده علیرغم توصیه به تلاش خودشان بعد از خواهش و التماسهایی که داشتند مجبور به نوشتن پروژه هایشان میشدم.

تمامی هم خانه هایشان و همکلاسیها بر این موضوع کاملاً واقفند و در صورت نیاز میتوانید تحقیق کنید. لذا عضو هیئت علمی بودن ایشان مایه تعجب و تاسف اکثر همکلاسیهایمان بود و ظلم به دانشجو تلقی میشود. لذا خواهشمند است در صورت امکان در این مورد تحقیقات بیشتری شود.

دوماً در مورد وضعیت اخلاق نامبرده:

نامبرده از سالی که استخدام شدند درخواستهایی رو مطرح کردند که توسط اینجانب ایده پردازی و طراحی و پیاده سازی شد و از آن زمان تاکنون با تهدید به لغو کردن این پروژه ها و ایجاد دردسر با توجه به نفوذشان در دانشگاه پیام نور تبریز و در سازمان مرکزی (خصوصاً چون من چک و ضمانتنامه بانکی به مبلغ بیش از صد میلیون تومان در جمع در تبریز و تهران دارم)، اقدام به اخاذی و سو استفاده از اینجانب کرده اند. که مسائلی را که سندی برای اثباتشان ندارم را مطرح نمیکند ولی بعنوان مثال ایشان بواسطه فامیلشان که رئیس یکی از نواحی آموزش و پرورش هست قراردادی با آموزش و پرورش منعقد کرده اند تحت عنوان "سرویس مدارس دانش آموزان" که کل نرم افزار های مربوطه اعم از سامانه تحت وب ثبت نام سرویس، اپلیکیشن موبایل، ربات تلگرام، سیستم دقیق محاسبه هزینه، سیستم تشخیص خروج از مسیر سرویس، سیستم ردیاب آنلاین و.... بنده رو مجبور کردند برنامه نویسی کنم پروژه ای که هیچ شرکت برنامه نویسی برای کمتر از ۵۰ میلیون تومان قادر به برنامه نویسی آن نمیباشد.

البته در طول برنامه نویسی این مورد فقط سه میلیون برای گذران زندگی توانستم ازشون به بهانه قرض بگیرم. در صورتیکه بیشتر از شش ماه شبانه روزی بروی این پروژه کار کرده بودم.

حتی بعد از اتمام پروژه نامبرده به من گفته بودند که پروژه کلا کنسل شده که بعداً من موقع صحبت با مسئول فناوری متوجه شدم که علاوه بر اینکه کنسل نشده بلکه مدیر کل بعد از دیدن نرم افزار کلی هم استقبال کردند

یا نرم افزاری که قبلاً به تاکسیرانی ارائه دادند که گفتند مسئولی تو شهرداری باهاشون فامیل هست و بواسطه اون میتوانند پروژه را بگیرند، این نرم افزار را هم باز من نوشتم بدون دریافت یک ریال و هر موقع اعتراض کردم با تهدید ایشان در مورد کنسل کردن پروژه هایم در دانشگاههای پیام نور مواجه شدم.

این مسائل ادامه داشت تا اینکه ایشان درخواستهایشان از حیطة برنامه نویسی هم فراتر رفت و حتى به تایپ و ویرایش عکس و تهیه بروشور برای محصولاتشان کشید که نوعی توهین به من تلقی میشد که سالها بعنوان یک فرد مبتکر در پارک علم و فناوری دانشگاه تهران زمان خود رو صرف تحقیق و مطالعه و توسعه خصوصن در مورد سیستمهای کارت جامع هوشمند دانشجویی کرده بودم. و نیز مورد درخواست مبلغ ۵۰ درصد از پروژه کارت دانشجویی شد با عنوان حق ایده. با تصور اینکه چون قبلا نیز در مورد اتوماسیون اداری این کار انجام شده بود الان نیز قابل انجامست.

ولی این بار واقعا سود پروژه در حدی نبود که بتوانم این مبلغ رو برایشان پرداخت کنم لذا تهدیدات و اتهامها شروع شد.

به بنده اتهام زدند که قیمت بیشتر از ارزش واقعی کارم از دانشگاه پول دریافت کرده ام ولی با توجه به اینکه زیاد ریاضیاتشان در زمان دانشگاه هم تعریف نداشت محاسباتشون کاملا اشتباه بوده چرا که هر سال ما تقریبا هزار نفر ورودی داریم بر فرض اینکه بتوانیم به همه آنها کارت بفروشیم و همه مبلغ دریافتی سود باشد، باتوجه به مبلغ شش هزار تومنی کارت میشود مبلغ شش میلیون تومان که فقط حقوق سالیانه نیرویی که از طرف ما در دانشگاه مستقر میباشد که دانشجو به محض رسیدن بتواند کارت خود را دریافت کند، همین هزینه میشود.

اتهام زدند که از سرور دانشگاه سو استفاده کرده ام. سوالی که اینجا مطرح است اینست که آیا یک نفر خارج از سازمان توانایی دسترسی غیر مجاز از سرور دانشگاه رو بدون هماهنگی و نظارت دانشگاه میتواند داشته باشد؟ آیا کلمه عبور را کسی به زور میتواند از ایشان بگیرد؟ پاسخ کاملا مشخص و بدیهی است که کلمه عبور توسط خود ایشان در اختیار بنده قرار گرفته. و همه کارهایی که روی سرور دانشگاه انجام شده با هماهنگی خود ایشان بوده است.

پسورد سرور دانشگاه از زمانی که مسئول فناوری بوده اند در اختیار خودشان بوده و به بهانه قرارداد و پروژه بنده تحویل فناوری نداده اند. و درحقیقت خودشان از سرور سو استفاده کرده اند. مثلا همین اطلاعات پروژه آموزش و پرورش که ایشان ذینفع مالی هستند بر روی سرور هاست شده بود بخاطر اینکه هزینه سرور ندهند منتها من تنظیمات در خواستی ایشان رو انجام میدادم چون به من گفته بودند که با مسئولین هماهنگند و مشکلی ندارد.

الان که بنده به درخواست پول و سایر سو استفاده ها مثل در خواست کد نویسی برای پروژه های ایشان جواب منفی دادم، بعد از اجرایی کردن تهدید کنسل کردن پروژه در دانشگاه پیام نور تبریز و اخراج نیروی انسانی شرکت که در دانشگاه مستقر بود، شروع به ضربه زدن به هر روش غیر جوانمردانه ای کردند.

از موردیکه لازم است از حقوق دانشجو حراست شود، همین پروژه کارت دانشجویی میباشد زیرا هم اکنون چندین سامانه شامل اتوماسیون تغذیه، بایگانی، فارغ التحصیلان، مشاوره، سایت کامپیوتری، کنترل تردد، آزمایشگاهها، سامانه اعلام شماره صندلی، سامانه پیام کوتاه و ... که همگی توسط اینجانب و بدون دریافت یک ریال و فقط با مبلغی که بابت کارت جامع گرفته شده برنامه نویسی و پیاده سازی شده است و با اینکار بلا استفاده شدند.

در انتها بدلیل کنسل شدن پروژه کارت دانشجویی درخواست صدور مجوز آزاد کردن چک و خروج دستگاه چاپگر و لوازم مصرفی که بنا به قرارداد در دانشگاه مستقر کرده بودیم رو از جنابعالی دارم.

با تشکر – رسول کریمی دوست